

متن پرسش

سلام علیکم: استاد عزیز آیا آن یار امام حسین (ع) که به امام زمان نماز ظهر را تذکر داد، نوعی بی ادبی کرد. چون که حضرت ابالفضل و علی اکبر علیه السلام هم آنجا بودند. و همچنین مگر می شود که امام نماز یادشون برود؟ پس شاید امام قصدش چیز دیگری در آن موقع بوده باشه؟ آیا نوعی سبقت گرفتن از امام می شود؟ و در حالی که امام به ایشان فرمود برات دعا می کنم با نماز گزاران محشور بشی این مثل نفرین نیست؟ چون نماز گزاری یکی از صفات امام حسین (ع) است و این محشوریت خیلی کم است. البته عزیزی هم این رو این گونه تعریف می کرد که این شخص می خواست برود برای جنگ و امام بهش گفتند که آخرین خواسته ات چه هست و گفت که الان زمان نماز ظهر است و پشت سر شما نمازی بخوانم. کدام تعریف صحیح است؟ لطفا راهنمایی بفرمایید مثلا امکان داشت اتفاقی مانند رد الشمس در کربلا رخ دهد و یا چیزی بالاتر که این درخواست از امام اجازه رخ دادن این اتفاق را نداد؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: مکالمه‌ی بین آن یار امام با حضرت در حینی است که هنوز وقت اذان نرسیده است و در حین مکالمه وقت اذان وارد می‌شود و او نه به عنوان آن که حضرت از وقت اذان غفلت دارند، بلکه به عنوان آن که می‌خواهد نماز را با امام بگذارد مسئله را با امام در میان می‌گذارد و امام نیز به جهت ادب او برای او دعا کردند. موفق باشید